

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: V. V. D.
zastoupený JUDr. Irenou Slavíkovou, advokátkou, se sídlem
Wenzigova 5, 120 00 Praha

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. ledna. 2019, č. j. MV-145136-4/SO
2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. **Rozhodnutím Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky** (dále také jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 5. 11. 2018, č. j. OAM-1770-49/ZR-2017, byla podle ustanovení § 87l odst. 1 písm. c) a e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění platném do 14. 8. 2017 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost žalobcova povolení k trvalému pobytu (výrok I.) a dle ustanovení § 87l odst. 3 písm. b) téhož zákona mu byl udělen výjezdní příkaz na 30 dnů od právní moci rozhodnutí, případně na 30 dnů od propuštění z výkonu trestu (výrok II.).
2. Rozhodnutím žalované označeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně změněno tak, že výrok II. zní: *„výše jmenovanému cizinci se podle § 87l odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. stanoví k vycestování z území lhůta 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, resp. ode dne propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.“* V ostatním se napadené rozhodnutí potvrzuje.

II. Obsah žaloby

3. Rozhodnutí žalované napadl žalobce včas podanou žalobou. Současně požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Této žádosti krajský soud usnesením ze dne 16. 5. 2019, č. j. 30 A 68/2019-65, nevyhověl.
4. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, žalovaná v předcházejícím řízení porušila zásady správního řízení uvedené v § 2 až 8 správního řádu a dále, že rozhodnutí není přesvědčivé zdůvodněno.
5. Žalobce má za to, že zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu je nepřiměřené z hlediska dopadu do jeho soukromého a rodinného života, neboť na území České republiky (dále také jen „ČR“ nebo „území“) pobývá jeho partnerka (H. T. H.) a tři děti (M. H., M. H. a I. C.), přičemž správní orgán ani nezpochybňuje, že s nimi žil ve společné domácnosti a podílel se na jejich výchově před jeho vzetím do vazby a následným výkonem trestu odnětí svobody. Žalovaná rovněž hodnotí tyto vazby jako relativně silné, ale uzavírá, že návštěvy rodiny ve věznici jsou nepravdivé. Žalobce namítá, že uvedená skutečnost je způsobena vzdáleností od místa bydliště jeho rodiny, pracovních a školních povinností dětí a jejich matky. Žalovaná přitom neuvádí, zda si ověřovala četnost jeho písemného a telefonického styku s rodinou pro svůj závěr o přiměřenosti zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Okolnost, že je jeho dcera I. C. nezvěstná, nemohl žalobce ovlivnit, neboť ji v péči svěřenu neměl a na její výživu přispíval k rukám její matky. Rovněž je třeba přihlídnout k jeho pobytu ve výkonu trestu odnětí svobody.
6. Žalobce namítá pochybení žalované i v tom, že neumožnila členům jeho rodiny vyjádřit se z hlediska pevnosti rodinných a soukromých vazeb. Správní orgány pouze formalisticky vycházely ze záznamu o návštěvách jeho rodinných příslušníků ve věznici a nedostály povinnosti zjišťovat všechny okolnosti svědčící v jeho prospěch i neprospěch. K důkazu navrhl výslech své partnerky, syna M. a dcery M..
7. Za nepřipadnou a ústavně nekonformní považuje žalobce citaci rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 10 Azs 312/2016-59, ohledně možnosti narušení

veřejného pořádku cizincem i po případném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, neboť uvedenou skutečnost je třeba posuzovat individuálně vzhledem k případnému chování a postoji cizince k protiprávnímu jednání. Správní orgány přistoupily ke zrušení jeho trvalého pobytu velmi rychle, aby snad nemohl prokázat žádné polepšení a nemohl tak argumentovat, že již není nebezpečný pro společnost a veřejný pořádek.

8. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a zavázal žalovanou k náhradě nákladů řízení žalobci.

III. Vyjádření žalované k žalobě

9. Žalovaná ve svém vyjádření setrvala na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí. Na jeho odůvodnění a obsah správního spisu, z něhož nevyplývají žádné nové skutečnosti uváděné žalobcem, odkázala. Žalobní námitky odmítla jako nedůvodné.
10. K žalobní námitce nepřiměřeného zásahu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce uvedla, že závažnost úmyslné trestné činnosti, délka a druh trestu uložený žalobci rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 16. 11. 2016, sp. zn. 29 T 6/2015, jsou důvodem, pro který převažuje zájem české společnosti na její ochranu před žalobcem nad zájmem žalobce na jeho právo na rodinný a soukromý život. Ke skutečnosti, že provedení výslechu žalobce či jeho rodinných příslušníků, resp. provedení dokazování ve věci rodinných vazeb žalobce je nadbytečné v situaci, kdy ministerstvo vnitra považuje jeho rodinné vazby na území za skutečné, poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2018, č. j. 9 Azs 94/2018-34, v němž uvedl: „Na výše uvedených závěrech by výslech bývalé manželky stěžovatele nemohl nic změnit. Vazbu stěžovatele na syna totiž všechny orgány reflektovaly, nicméně, vzhledem k jím spáchané závažné a úmyslné trestné činnosti, za kterou byl pravomocně odsouzen, zásah do jeho soukromého a rodinného života nebyl shledán natolik závažným, aby převážil nad veřejným zájmem na ochraně veřejného pořádku, v důsledku čehož byly splněny podmínky pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu dle § 87l odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Ostatně jak žalovaná správně zdůraznila, omezení na osobní svobodě v délce 30 měsíců, ke kterému byl stěžovatel odsouzen, jeho rodinný a soukromý život narušilo větší měrou než zrušení trvalého pobytu.“ Žalovaná odůvodnila, že napadené rozhodnutí bude mít dopad do rodinných vazeb žalobce vůči jeho partnerce a jejich dětem, ale nebude se jednat o dopad nepřiměřený. V případě nezletilé dcery žalobce I. C. žalovaná uvedla, že dle spisového materiálu nebylo známo místo jejího pobytu na území, přičemž ani sám žalobce nebyl schopen správnímu orgánu I. stupně uvedený údaj poskytnout, byť v řízení poukazoval na rodinnou vazbu k ní. Namítla, že žalobce před nástupem do výkonu trestu odnětí svobody s nezletilou dcerou I. nežil ve společné domácnosti a ve vězení nebyl z její strany navštíven. Sám v žalobě rovněž přiznal, že o jejím současném životě nemá žádné informace. Za výše uvedené situace bylo dle žalované nadbytečné provedení jejího výslechu, neboť vztah mezi ní a žalobcem je ryze formální, resp. nefunkční a rozhodnutí o zrušení platnosti o povolení k trvalému pobytu nemělo dopad do jejich rodinného života.
11. Žalovaná má na rozdíl od žalobce za to, že rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 10 Azs 312/2016-59, je na jeho případ přílehlavý. Již skutečnost, že žalobci byl uložen 12 letý nepodmíněný trest odnětí svobody, výrazně svědčí o nebezpečnosti jeho osoby pro českou společnost. Žalobce svou závažnou trestnou činností dal jasně najevo, jaký je jeho postoj vůči českému právnímu řádu. Žalobce si nese

následky za své pobytově závadné jednání spočívající v naplnění důvodu pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu dle § 871 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců.

12. Žalovaná uvedla, že správní orgány byly povinny rozhodovat podle skutkového a právního stavu v době rozhodování a podle ustanovení § 6 odst. 1 správního řádu byly povinny vyřizovat věc bez zbytečných průtahů a v zákonných lhůtách. Proto v případě, že byly zjištěny důvody pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, zcela namíste rozhodly o zrušení dle ustanovení § 871 odst. 1 písm. c) a e) zákona o pobytu cizinců.
13. Navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Ústní jednání

14. Při jednání soudu dne 25. 5. 2021 zástupkyně žalobce zopakovala, že napadené rozhodnutí představuje pro žalobce nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života. Žalobce byl přemístěn do věznice s méně přísným režimem, neboť se ve výkonu odnětí trestu řádně chová a plní podmínky trestu. Dle jejího přesvědčení doba, která uplynula od uložení trestu, i snaha žalobce o nápravu, vedou k závěru, že nebude nebezpečný pro veřejný pořádek ČR. Žalobce by chtěl žít s rodinou, pečovat o děti a přes současnou obtížnou situaci zůstávají vztahy s rodinou nadále pevné. Setrvala na žalobním petitu.
15. Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyjádření žalované k žalobě a zdůraznila, že veřejný zájem na vydání napadeného rozhodnutí v daném případě jednoznačně převážil nad osobními zájmy žalobce. Vyjádřila přesvědčení, že v tomto typu řízení není povinností správních orgánů dohledávat za účastníka řízení okolnosti svědčící v jeho prospěch. Tento názor podpořila odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2020 č. j. 6 As 161/2020-45. Poukázala na skutečnost, že žalobce výsledk členů své rodiny ve správním řízení nenavrhl a rodinné vazby ani podrobně nespecifikoval. Správní řízení přitom trvalo dostatečně dlouho na to, aby žalobce mohl všechny relevantní skutečnosti svědčící v jeho prospěch uvést. Navrhla zamítnutí žaloby.
16. K dotazu soudu žalobce uvedl, že si již přesně nepamatuje, kdy se naposledy viděl se svojí nejstarší dcerou I. C.. Před nástupem do výkonu trestu odnětí svobody na její výživu dával do rukou její matky částku od 1 500 Kč do 4 000 Kč. Žalobce soudu předložil výpisy věznice z jeho konta za čtyři měsíce, z nichž vyplývá, že zasílal na výživném částky okolo 2 000 Kč měsíčně. Doplnil, že se jedná o výživné, které zasílá své partnerce na výživu syna M. a dcery M., kteří studují. Uvedl, že s družkou se viděl naposledy v únoru 2020, tehdy tam děti nepustili kvůli covidu. Jinak se ale s dětmi M. a M. vídal v roce 2019 i 2020 každý měsíc.
17. Žalobce setrval na svém návrhu na doplnění dokazování spočívajícím ve svědeckém výsledku jeho partnerky paní H. a dětí M. a M.. Upozornil, že děti jsou nyní asi již měsíce ve Vietnamu a neví, kdy se vrátí do ČR.
18. Krajský soud výše uvedenému důkaznímu návrhu výsledkem označených svědků nevyhověl z důvodu nadbytečnosti a zásady procesní ekonomie.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

A. Skutkový stav věci

20. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobce přicestoval do ČR dne 3. 7. 1995 a získal povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, které mu zaniklo uplynutím doby dne 3. 5. 2002. O jeho prodloužení nepožádal, neboť jak sám vypověděl, byl si vědom toho, že mu pobyt nebude prodloužen, neboť měl dva záznamy v rejstříku

trestů (v roce 2000 byl odsouzen Okresním soudem ve Svitavách a v roce 2001 Okresním soudem v Tachově.

21. Od 3. 5. 2002 pobýval na území ČR nelegálně. Dne 15. 5. 2002 požádal o udělení mezinárodní ochrany, která mu rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 24. 9. 2004 udělena nebyla. Po skončení řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobce uzavřel sňatek s M. K.. (státní občankou ČR).
22. Dne 26. 11. 2004 žalobce získal povolení k trvalému pobytu za účelem sloučení rodiny.
23. Dne 26. 6. 2006 bylo manželství žalobce s M. K. rozvedeno. Uvedenou skutečnost žalobce správnímu orgánu neoznámil.
24. Dne 3. 6. 2014 byl žalobce vzat do vazby.
25. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 16. 11. 2016, sp. zn. 29 T 6/2015, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 11. 4. 2017, č. j. 2 To 27/2017, byl žalobce pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 12 let, a to pro spáchání zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle ust. § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) a odst. 4 písm. b) trestního zákoníku ve stádiu pokusu. Z uvedených rozsudků vyplývá, že žalobce se uvedené trestné činnosti dopustil jako člen organizované skupiny, ve velkém rozsahu a s úmyslem získat pro sebe nebo jiného prospěch velkého rozsahu.
26. Správní orgán I. stupně obdržel dne 15. 6. 2017 opis z Rejstříku trestů žalobce spolu s výše citovanými rozsudky. Na základě toho téhož dne zahájil správní řízení z moci úřední o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu dle § 87l odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců z důvodu pravomocného odsouzení žalobce soudem České republiky k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za spáchání úmyslného trestného činu.
27. Správní orgán I. stupně zjistil, že na území ČR pobývá partnerka žalobce Hoang Thu Huong (nar. 1978), státní občanka Vietnamské socialistické republiky, která má v ČR udělen trvalý pobyt, dcera žalobce M. H. a syn M. H. oba státní občané ČR s trvalým pobytem na území a dcera I. C. státní občanka ČR. Správní orgán I. stupně při posouzení, zda zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu bude přiměřené z hlediska dopadu do soukromého a rodinného života žalobce, požádal dne 15. 6. 2017 orgán sociálně právní ochrany dětí (dále jen „OSPOD“) Městského úřadu Tachov o sdělení informací, zda žalobce žil se svou partnerkou a dvěma dětmi ve společné domácnosti a podílel se na jejich výchově a dále požádal OSPOD Magistrátu města Chomutov o sdělení informací, zda se žalobce podílel na výchově a výživě nezletilé dcery I. C..
28. Z odpovědi OSPOD Tachov vyplynulo, že před Okresním soudem v Tachově probíhalo řízení o popření otcovství M. Š. k dětem M. a M. H., v jehož rámci matka uvedených dětí v září 2015 vypověděla, že obě děti jsou od malička vychovávány svým biologickým otcem - žalobcem, kterého také považují za svého otce. Rozsudkem jmenovaného soudu ze dne 11. 8. 2016 bylo na základě znaleckého posudku určeno, že M. Š. není otcem dětí M. a M. H.. OSPOD Tachov dále uvedl, že se dne 20. 6. 2017 dostavila matka dětí paní H. T. H., která uvedla, že se žalobcem žili ve společné domácnosti od roku 2003 a že se podílel na výchově a výživě obou dětí od jejich narození, finančně rodinu podporoval částkou asi 5 000 Kč měsíčně. Nyní je žalobce ve výkonu trestu odnětí svobody, na výchově se nepodílí, s dětmi je v telefonickém kontaktu. Po nástupu žalobce do vězení se s dětmi odstěhovala do Přimdy.

29. V odpovědi OSPOD Chomutov se uvádí, že nemají žádné informace o nezletilé I. C., opatrovnícký spis nevedli, rodinou se nezbyvali. Na uvedené adrese dotyčná nebydlí, základní školu nenavštěvuje.
30. Z odpovědi věznice Valdice vyplynulo, že v roce 2017 měl žalobce jednu návštěvu rodiny (dne 8. 7. 2017 ho navštívila partnerka, obě děti a bratr).
31. Dne 15. 8. 2018 správní orgán I. stupně vyslechl svědka – M. K., která uvedla, že se žalobcem v roce 2004 uzavřela účelový sňatek, aby získal trvalý pobyt. Dostala za to 12 000 Kč. Nikdy spolu nežili ve společné domácnosti, o žalobci nic neví. V roce 2006 se rozvedli.
32. Dne 5. 9. 2018 správní orgán I. stupně rozšířil správní řízení ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu o ustanovení § 87l odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu účelově uzavřeným manželstvím.
33. Z informace Vězeňské služby ČR ze dne 11. 9. 2018 se podává, že žalobce se chová slušně, je bezproblémový, udržuje kontakt s příbuznými, návštěvy jsou nepravidelné [v roce 2017 byla realizována jedna návštěva (viz výše), dne 7. 4. 2018 žalobce navštívila, partnerka, obě děti a bratr].
34. Dne 15. 10. 2018 se zástupkyně žalobce seznámila s podklady pro rozhodnutí. V následném písemném vyjádření k podkladům uvedla, že žalobce se chce napravit, rozhodnutím bude nepřiměřeně zasaženo do jeho soukromého a rodinného života, neboť dojde k zpretrhání rodinných vazeb. Jedná se v podstatě o nepřímé vyhoštění, neboť by si již v budoucnu jako odsouzený nový bytový status nemohl vyřídit.
35. Dne 5. 11. 2018 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
36. Odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

B. Právní závěry

37. Předně krajský soud připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, 5 č. j. 7 Afs 104/2004-54, nebo např. rozsudek téhož soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42.
38. Dále lze doplnit, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47).

39. Předmětem soudního přezkumu v nyní projednávané věci je rozhodnutí žalované ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím, kterým byla žalobci podle ustanovení § 871 odst. 1 písm. c) a e) zákona o pobytu cizinců zrušena platnost povolení k trvalému pobytu.

Podle § 871 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení: ... c) se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství; ...e) byl pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody; za podmínky, že rozhodnutí bude přiměřené z hlediska zásahu do jeho soukromého nebo rodinného života.

40. Po provedeném přezkumném řízení dospěl soud k závěru, že **žaloba není důvodná**.

41. Žalobce naplnil dva zákonné důvody pro zrušení povolení k trvalému pobytu ve smyslu ustanovení § 871 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Není pochyb o tom, že se žalobce dopustil závažného úmyslného trestného činu, za což byl soudem České republiky odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 12 let. Rovněž bylo prokázáno, že žalobce účelovým manželstvím získal povolení k trvalému pobytu. V tomto směru žalobce žádné námitky neuplatnil.
42. Mezi stranami je sporné splnění druhé podmínky předpokládané v ustanovení § 871 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tj. zda rozhodnutí správních orgánů o zrušení povolení k trvalému pobytu z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života žalobce je přiměřené. To je také v podstatě jediná žalobní námitka.
43. Správní orgán I. stupně se uvedeným posouzením zabýval na stranách 5-8 napadeného rozhodnutí, měl k dispozici dvě zprávy OSPOD, vycházel z vyjádření partnerky žalobce k otázce společného soužití a podílení se žalobce na výchově a výživě nezletilých dětí a informací Vězeňské služby o návštěvách rodinných příslušníků žalobce ve výkonu trestu. Poté poměřoval zásah do rodinného života žalobce proti veřejnému zájmu na ochraně veřejného pořádku. Žalovaný se k odvolací námitce otázky nepřiměřenosti zásahu do rodinného života žalobce věnoval rovněž podrobně na stranách 6-9 napadeného rozhodnutí. Své závěry oba správní orgány podpořily i judikaturou Nejvyššího správního soudu. Shodně dospěly k závěru, že zrušení trvalého pobytu jednoznačně představuje citelný zásah do soukromého a rodinného života žalobce, neboť má na území České republiky partnerku, dvě nezletilé děti a dnes již zletilou dceru I. (o níž však samotný žalobce nemá žádné informace a ani správním orgánům se nepodařilo zjistit o ní bližší údaje či místo jejího pobytu). Na druhou stranu musely vzít v úvahu, že žalobce se závažnou trestnou činností - nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dopustil porušování trestních předpisů a zájmů státu. Krajský soud souhlasí s posouzením závažnosti žalobcova protiprávního jednání, kterému se správní orgány pečlivě věnovaly. Hodnotily jak povahu a závažnost dotčeného veřejného zájmu, tak žalobcovu rodinnou situaci. Jako další přítěžující okolnost pak hodnotily i to, že žalobce získal trvalý pobyt nezákonně, účelovým sňatkem. Negativní skutečnosti na straně žalobce tak jednoznačně dle správních orgánů v neprospěch žalobce převládají. I s tímto posouzením krajský soud souhlasí.
44. Krajský soud zdůrazňuje, že závažnost a rozsah úmyslné trestné činnosti, stejně jako délka a druh trestu jsou důvodem, pro nějž převažuje zájem na ochraně společnosti nad

zájmem žalobce na jeho právo na soukromý a rodinný život. Na tom nemůže nic změnit ani žalobcova snaha o udržení kontaktu zejména se svými nezletilými dětmi.

45. Žalobce si musel být vědom následků svého jednání (jak uzavřením účelového sňatku a neoznámením skutečnosti o následném rozvodu manželství správním orgánům, tak spácháním závažného úmyslného trestného činu) a musel počítat s tím, že toto jednání může vést k ukončení jeho pobytového oprávnění. Za takových okolností nelze považovat rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu za nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života. Z obou rozhodnutí jasně vyplývá, proč ani zájem nezletilých dětí žalobce, ač správní orgány připustily, že žalobce má na území vytvořeny relativně silné rodinné vazby, nepřeváží nad veřejným zájmem spočívajícím v ochraně veřejného pořádku. Poukázaly rovněž na to, že rozhodnutí mu nezakazuje další pobyt na území ČR, ale pouze je mu odebráno nejvyšší pobytové oprávnění.
46. Krajský soud se se závěry správních orgánů ztotožnil. Odkazuje v tomto směru na recentní judikaturu Nejvyššího správního soudu, který opakovaně dospěl k závěru, že ač měl cizinec, který se dopustil stejné závažné trestné činnosti jako žalobce, na území České republiky rovněž fungující rodinné vazby, neshledal rozhodnutí o odebrání povolení k trvalému pobytu nepřiměřeným (srovnej např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2016, č. j. 2 Azs 147/2016 - 30, ze dne 14. 3. 2017, č. j. 5 Azs 274/2016 - 42, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 Azs 65/2017, ze dne 21. 6. 2018, č. j. 9 Azs 94/2018).
47. K námitce neprovedení výsledků krajský soud předně uvádí, že žalobce výslech členů své rodiny ve správním řízení ani nenavrl, rovněž rodinné vazby nijak blíže nespecifikoval. Žalovaný základní informace o žalobcově rodině získal z cizineckého informačního systému a vlastním šetřením v rámci dotazů na OSPOD. Výslech členů žalobcovy rodiny ve správním řízení by dle názoru soudu byl nadbytečný, neboť správní orgány rodinné vazby žalobce nijak nezpochybnil, dokonce je označily za relativně silné. Ostatně částečný výslech partnerky žalobce proběhl v rámci šetření OSPOD, kam se dne 20. 6. 2017 jmenovaná dostavila a popsala rodinnou situaci (viz bod 28 tohoto rozsudku). Z důvodu nadbytečnosti proto ani soud nepřistoupil k nařízení výslechu rodinných příslušníků žalobce.
48. Krajský soud konstatuje, že zásah do soukromého a rodinného života v podobě odebrání nejvyššího pobytového oprávnění není natolik závažný, aby převážil nad veřejným zájmem na ochraně veřejného pořádku. Je obecně známo, že s distribucí a užíváním tvrdých drog je spojeno značné množství kriminality, a je zřejmé, že právě v případě trestné činnosti spočívající ve výrobě a šíření omamných látek je dán značný zájem veřejnosti na tom, aby páchaní této trestné činnosti bylo do budoucna znemožněno. Jakákoliv bagatelizace této trestné činnosti je přinejmenším nevhodná. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá (srovnej např. rozsudky ze dne 18. 6. 2015, č. j. 7 Azs 75/2015-34, a ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 Azs 65/2017-31), že žalobce mohl s ohledem na své protiprávní jednání a trestnou činnost předvídat, že takové jednání může vést ke zrušení jeho povolení k trvalému pobytu. Při páchaní úmyslné trestné činnosti si mohl a měl být vědom důsledků, které s sebou odhalení jeho trestné činnosti ponese, a to jak v rovině trestněprávní, tak v rovině pobytové (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 18. 2. 1999, sp. zn. IV. ÚS 108/97). Žije-li cizinec na území státu, jehož není občanem, musí počítat s tím, že zavrženíhodné jednání směřující proti závažným právem chráněným zájmům tohoto státu, jehož se dopustí, může s velkou pravděpodobností

vyústit v zánik jeho práva na území daného státu nadále pobývat (srovnej rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2016, č. j. 2 Azs 147/2016-30, či ze dne 6. 9. 2018, č. j. 7 Azs 279/2018-44).

49. Závěrem krajský soud dodává, že bude na žalobci a jeho rodinných příslušnících, aby si zvolili vhodný způsob vzájemného kontaktu a rodinného soužití, který bude možný navzdory zrušení žalobcova trvalého pobytu jako nejvyššího stupně pobytového oprávnění. Nezbyvá než opakovaně zdůraznit, že původcem případných nepříznivých dopadů této skutečnosti do života žalobce a jeho rodiny není nikdo jiný než on sám (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 Azs 65/2017-31).
50. Krajský soud na základě výše uvedeného uzavírá, že neshledal namítané vady správního řízení, ani namítanou nezákonnost napadeného rozhodnutí, proto žalobu jako nedůvodnou v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI. Náklady řízení

51. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná náhradu nákladů nenárokovala a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by jí v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 25. května 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu